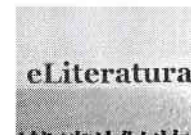
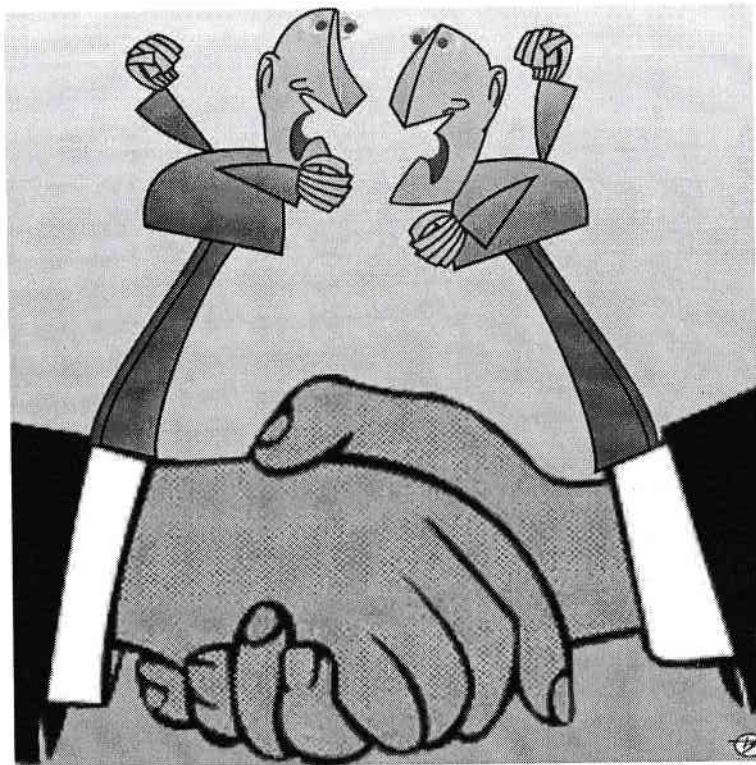

Nicolae MAREȘ

ILUMINĂRI

Maxime și aforisme

*

Drumul des întrerupt devine mai lung.

*

Ada cu a lua în vecii vecilor nu se pot împăca.

*

Nu vei ști niciodată ce va face cel care tace.

*

Nu de trupuri – unele chiar frumoase – lumea lipsă
a dus, ci de suflete, asta mai presus de toate.

Cultura-i o nobila făcătura, care nu vrea s-audă de ură.

Creu când un taica-nimenea devine cineva.

Ce-ai dobândit prea mult, și-i de prisos, sigur te trage în jos.

Rar pe lume veți găsi fapta, curată ca lacrima.

Cu bani, faci orice, fără bani, te lingi pe degete.

Dacă nu-i utilă și-i nebăgată-n seamă, munca devine zadarnică.

Aruncată în pomul cu roadă, piatra sigur o să cadă.

Tânărul, care doar „pe apucate” învață, sigur va pluti viața toată, doar pe la suprafață.

Dacă la inimă pui tot ceea ce gândești, deja te risipești.

Făr' de curaj, mai ușor ești luat pe fărăș.

Să nu credeți că nemuritorii și-au trăit viața așa cum și-au dorit.

Prefer un bătrân cu inimă tânără decât un tânăr cu inimă bătrână.

Viață dovedește că cei care au capacitatea de-a măsura [ingineri, arhitecți etc.] îi întrec pe cei capabili de-a „literaturiza” [istorici, literați, artiști etc.].

– Nu mai crezi în nimic? – Atunci ai motive să fii trist.

Dreptate și Lege. Piloni în care – ca Om – te-ai putea încrede.

Viitorul, niciodată nu-l știm. Putem doar să-l intuim. „Viața veșnică” însă, prin moarte-o trăim.

Dacă lumea ar fi piatră [Eminescu], fi-va, oare, mai înțeleaptă?

Niciodată, soarele secetos n-a fost omului de folos.

Credeți-mă. Trăit-am clipe, când am fost Dumnezeu. Asta, în sufletul câinelui meu.

Ca muritori, ideal ar fi, să ne trăim viața, cum ne-am dori.

Mai mult decât simți nu poți suferi.

Până la urmă, răutatea va afla și ea ce-i cu dreptatea.

Jubirea celor care nu mai trăiesc ne împovărează. Zi de zi ei de viață ne îndepărtează.

Dreptatea se lasă greu dobândită și tare ușor pierdută.

Vrei să admiri prăpastia? Mai bine ai ști cum se sălășluiește ea.

Deșertul deșerturilor are cu totul altă față când are apă.

Adevărat golan – cel care-și schimbă fratele pe-un ban.

Diplomat – icoană veche și nouă la un loc – sol de pace al unei țări, chiar fără nici un echivoc.

Ate ridică ajunge a însemna și a cădea. Și invers. Pentru că a c ă d e a a fost începutul lui a te ridică.

Cultura se moștenește, dar se și cucerește.

Lucrurile de prisos, mai mult ca sigur ne trag în jos.

Unde-i multă putere, găsești și multă durere...

Un diplomat cu minte, în interesul țării, sigur mai și minte...

Manifestându-se t e n s i o n a t, liderul sau diplomatul, nu-i nici lider, nici diplomat.

Te autocontrazici? Ești mai mare, nu mai mic.

Nu toți indivizii au puterea de a se (re)găsi.

Doar cel cu măsură-n toate, ajunge departe.